

ภาครัฐยุคใหม่: การวิเคราะห์ข้อดี ข้อจำกัด และแนวทางการปรับใช้

Modern public sector: analyzing benefits, limitations, and implementation strategies

รัชนิกร ผาวงษ์^{1*}, จิรภา มาตราช², วรณช ไชยพรม³, ติตยา พรใส⁴

Ratchanikon phawong¹, Jirapa Matarach², Woranuch Chaiyaporm³, Titaya Pornsai⁴

^{1,2,3,4}สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{1,2,3,4}Department of Public Administration, Faculty of Management Science, Sakon Nakhon Rajabhat University

*Corresponding author's e-mail: ratchanikonphawong@gmail.com^{1*} mjirapa23@gmail.com²

nanun030245@gmail.com³ titayapornsai2002@gmail.com⁴

Received: February 1, 2024

Revised: March 11, 2024

Accepted: September 2, 2024

บทคัดย่อ

ภาครัฐยุคใหม่เป็นการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการ ภาครัฐโดยนำหลัก การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการ และการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยการนำเอาแนวทางหรือวิธีการบริหารงาน ของภาคเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารงานภาครัฐ เช่น การบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การบริหารงานแบบมืออาชีพ การคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า การจัดการ โครงสร้างที่กะทัดรัดและแนวนราบ การเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาแข่งขัน การให้บริการสาธารณะ การให้ความสำคัญต่อค่านิยม จรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดทั้งการมุ่งเน้น การให้บริการแก่ประชาชน โดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่

คำสำคัญ: ภาครัฐยุคใหม่, ข้อดี, ข้อเสีย, การปรับใช้

Abstract

Modern Public Sector (Modern Public Sector) is a change in management. government sector by applying the principles of increasing the efficiency of the bureaucracy and seeking efficiency in government service that strives for excellence by adopting approaches or methods of management of the private sector to adapt to public administration, such as results-oriented management. Professional management Consideration of the principle of value for money Compact and horizontal structure handling Allowing the private sector to compete in providing public services Giving importance to values Professional ethics Morality and Ethics Throughout, the focus is on providing services to the people, taking into account quality as the main focus of new government administration methods.

Keywords: Modern public sector, benefit, limitation, implementation

บทนำ

การเกิดขึ้นของแนวคิดภาครัฐยุคใหม่ทำให้ภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) จากการบริหารที่ถูกท้าทายว่าไม่มีประสิทธิภาพและไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงแทนที่ด้วยแนวคิดใหม่ที่มีค่านิยมและหลักการที่แตกต่างออกไป (Osborne, 2006; Hughes, 2003) เช่น เปลี่ยนจากการเน้นที่ผลผลิตและผลลัพธ์มาให้ความสำคัญกับปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ใช้การวัดเชิงปริมาณ สร้างความเชี่ยวชาญ องค์การที่มีโครงสร้างอิสระและแบนราบ การใช้สัญญาจ้าง การใช้กลไกตลาดในการจัดบริการสาธารณะ และการให้ความสำคัญกับประชาชนในฐานะลูกค้าผู้รับบริการ เป็นต้น การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ หลักการ รวมถึงความเชื่อเหล่านี้เป็นประเด็นที่นำมาสู่การถกเถียงระหว่างนักวิชาการหลายฝ่าย ซึ่งก็มีทั้งฝ่ายสนับสนุนและคัดค้าน เนื่องจากมีความหลากหลายทั้งที่มา นิยาม ความหมาย ขอบข่ายและเนื้อหา ซึ่งต้องมีการพัฒนาให้มีความชัดเจนต่อไปและการนำมาใช้ในการบริหารงานภาครัฐนั้นก็ยังมีทั้งจุดแข็งและข้อจำกัดในการดำเนินงานอยู่ซึ่งจะนำเสนอเป็นประเด็นของการวิพากษ์วิจารณ์ โดยจะนำเสนอภาครัฐยุคใหม่ในอนาคตผ่านมุมมองแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่เพื่อเป็นการตอบคำถามที่ว่า แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มีความเหมาะสมกับการนำมาใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐหรือไม่อย่างไรและนำเสนอข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาแนวคิดภาครัฐยุคใหม่ เพื่อความเหมาะสมในการจัดการภาครัฐต่อไป

ลักษณะของภาครัฐยุคใหม่

ภาครัฐยุคใหม่ (Modern Public Sector) เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของภาครัฐ โดยเน้นการนำหลักการและแนวคิดของภาคเอกชนมาประยุกต์ใช้กับภาครัฐ แนวคิดนี้เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1980 และได้รับความนิยมแพร่หลายในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย แนวโน้มภาครัฐยุคใหม่ (Modern Public Sector) ในปัจจุบัน มีลักษณะดังนี้

1. เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน (Citizen Engagement) มากขึ้น ภาครัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงานของภาครัฐมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนรู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
  2. เน้นการตอบสนองความต้องการของประชาชน (Responsiveness) มากขึ้น ภาครัฐต้องมุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ
  3. เน้นความโปร่งใสและตรวจสอบได้ (Transparency and Accountability) มากขึ้น ภาครัฐต้องเปิดเผยข้อมูลและกระบวนการทำงานให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้ประชาชนมั่นใจว่าภาครัฐทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส
  4. เน้นการบูรณาการการทำงาน (Integration) มากขึ้น ภาครัฐต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
  5. เน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มากขึ้น ภาครัฐต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการให้บริการประชาชน
- นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่
- 5.1 การกระจายอำนาจ (Decentralization) มากขึ้น ภาครัฐต้องกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
  - 5.2 การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน (Public-Private Partnership) มากขึ้น ภาครัฐต้องร่วมมือกับภาคเอกชน

มากขึ้น เพื่อให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

5.3 การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Management) มากขึ้น ภาครัฐต้องกำหนดเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน และดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แนวโน้มเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของสภาพแวดล้อมและความต้องการของสังคม ซึ่งภาครัฐต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พัฒนาการแนวคิดภาครัฐยุคใหม่

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐยุคใหม่ เริ่มต้นขึ้นในช่วงทศวรรษ 1980 ในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกาในช่วงนั้น ภาครัฐหลายประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เช่น ภาวะเศรษฐกิจถดถอย การเพิ่มจำนวนของประชากรผู้สูงอายุ และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ส่งผลให้ภาครัฐต้องหาแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาครัฐยุคใหม่จึงถูกพัฒนาขึ้น เพื่อมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของภาครัฐ โดยเน้นการลดขนาดภาครัฐ กระจายอำนาจ การมุ่งเน้นผลลัพธ์ การแข่งขันและจูงใจ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเปิดรับภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม

แนวคิดภาครัฐยุคใหม่ได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในหลายประเทศทั่วโลก โดยพบว่าแนวคิดนี้สามารถช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของภาครัฐได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ก็ยังคงได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากหลายฝ่าย เนื่องจากแนวคิดนี้อาจนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ เช่น การลดทอนบทบาทของภาครัฐ การลดความเสมอภาคของประชาชน และปัญหาการทุจริต

ในช่วงทศวรรษ 2000 เป็นต้นมา แนวโน้มการจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยมุ่งเน้นไปที่การมีส่วนร่วมของประชาชน ความยั่งยืน และนวัตกรรมมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของภาครัฐในยุคปัจจุบัน ซึ่งภาครัฐต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการสำคัญของภาครัฐยุคใหม่

แนวคิดการจัดการภาครัฐยุคใหม่ได้พัฒนาขึ้นเพื่อมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของภาครัฐ โดยเน้นหลักการสำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. การลดขนาดภาครัฐ (Deregulation) ภาครัฐควรลดขนาดและบทบาทลง เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ
2. การกระจายอำนาจ (Decentralization) ภาครัฐควรกระจายอำนาจการตัดสินใจและการทำงานไปยังระดับล่าง
3. การมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Results-oriented management) ภาครัฐควรมุ่งเน้นไปที่การบรรลุผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม
4. การแข่งขันและจูงใจ (Competition and incentives) ภาครัฐควรเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะ และควรใช้ระบบการแข่งขันและจูงใจเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรภาครัฐทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
5. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology) ภาครัฐควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน
6. การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public participation) ภาครัฐควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
7. ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ (Public accountability) ภาครัฐควรมีความรับผิดชอบต่อประชาชน โดยเปิดเผย

ข้อมูลและผลการปฏิบัติงานให้ประชาชนทราบ

สรุป แนวคิดภาครัฐแนวใหม่ได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในหลายประเทศทั่วโลก โดยพบว่าแนวคิดนี้สามารถช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของภาครัฐได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ก็ยังคงได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากหลายฝ่าย เนื่องจากแนวคิดนี้อาจนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ เช่น การลดทอนบทบาทของภาครัฐ การลดความเสมอภาคของประชาชน และปัญหาการทุจริต

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อระบบราชการ

แนวคิดภาครัฐยุคใหม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อระบบราชการหลายประการ

1. มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้มีความกระชับ มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชน

2. มีการเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

3. มีการให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความสามารถและทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของงาน

4. มีการปรับปรุงระบบการประเมินผลการทำงานของหน่วยงานและบุคลากรภาครัฐ

อย่างไรก็ตาม แนวคิดแนมนิยมการจกการภาครัฐแนวใหม่ ก็มีข้อวิพากษ์วิจารณ์บางประการ เช่น แนวคิดนี้อาจนำไปสู่ความไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการที่ทำงานหนัก แต่ไม่สามารถวัดผลลัพธ์ของงานได้ชัดเจน แนวคิดนี้อาจทำให้หน่วยงานภาครัฐขาดความเป็นอิสระ และอาจนำไปสู่การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ปัจจุบันแนวคิดภาครัฐยุคใหม่ ยังคงเป็นแนวทางสำคัญในการปฏิรูประบบราชการทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย โดยแนวคิดนี้ได้รับการนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวคิดอื่นๆ เช่น แนวคิดการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Public Management) และแนวคิดการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Participative Public Management) เพื่อให้การบริหารงานภาครัฐมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่ฟิรลิตซ์ คำนวนคิลป์ (21-37) กล่าวว่า การบริหารราชการตามแนวคิดของการบริหารภาครัฐแนวใหม่มิได้เกิดขึ้นในสุญญากาศ แต่เป็นพัฒนาการทางการบริหารที่ริเริ่มโดยกลุ่มนักวิชาการที่วิเคราะห์และวิพากษ์ทฤษฎี Bureaucracy ของแมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) จะได้กล่าวถึงพัฒนาการเชิงแนวคิดและรูปแบบของการบริหารที่เริ่มต้นจากการนำทฤษฎี Bureaucracy ของ แมกซ์ เวเบอร์ มาเป็นกรอบแนวคิดในการบริหารระบบราชการไทย เช่นเดียวกับกิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย กล่าวว่า การปฏิรูปในประเทศไทยจึงเปรียบเสมือนวงจรที่หมุนเวียนไปไม่มีที่สิ้นสุด และบ่อยครั้งทำให้หลายภาคส่วนมีความวิตกกังวลหรือเสียขวัญกำลังใจในการขับเคลื่อนการปฏิรูปให้บังเกิดผลที่เป็นรูปธรรม ทั้งนี้โดยแท้จริงแล้วการปฏิรูปเป็นสิ่งที่ไม่มีที่สิ้นสุดและถือว่าเป็นปกติวิสัยของสังคมมนุษย์

การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการบริหารงานภาครัฐยุคใหม่

สุทิน บุญญาธิการ (2540) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและ/หรือกลุ่มของประชาชนกับหน่วยงานของรัฐ ด้วยเป้าหมายที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและ/หรือมีบทบาทร่วมรับผิดชอบต่อการดำเนินงานของรัฐ

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2541) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มการพิจารณาตัดสินใจการปฏิบัติและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อตัวประชาชนเอง การที่จะสามารถทำให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนาท้องถิ่นเพื่อแก้ไขปัญหาและนำมาซึ่งสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ดีขึ้นได้นั้น ผู้นำการ เปลี่ยนแปลงต้องยอมรับปรัชญาพัฒนาชุมชนที่ว่ามนุษย์ทุกคนมีความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น อย่าง

เป็นสุขได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นและพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อ กิจกรรมของชุมชน ขณะเดียวกัน ต้องยอมรับความบริสุทธิ์ใจด้วยว่ามนุษย์นั้นสามารถพัฒนาได้ถ้ามี โอกาสและได้รับการชี้แนะอย่างถูกต้อง

ปาริชาติ วลัยเสถียร (2549) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การร่วมมือร่วมใจ การประสานงานความรับผิดชอบ หรืออาจหมายถึงการทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความตั้งใจโดยดำเนินการอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งด้วยความรู้สึกผูกพันและสามารถ เชื่อถือได้

ถวิลวดี บุรีกุล (2561) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการต่าง ๆ ทุกขั้นตอน ตั้งแต่การริเริ่มกระทั่ง การรับรู้ การแสดงความคิดเห็น การพิจารณาหรือร่วมปรึกษาหารือและตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ การฟ้องร้องรัฐ การติดตาม ประเมินผล การรับผลและการได้รับการเยียวยาจากรัฐ

นันทวัฒน์ บรมนันท์ (2540) กล่าวว่า ความตื่นตัวทางการเมือง ประชาชนในช่วงนั้นมีสิทธิและเสรีภาพมากขึ้น ทั้ง การแสดงออกทางการเมืองและการจัดตั้ง องค์กรภาคประชาชน ประกอบกับการกระจายข่าวสาร สามารถสื่อสารกันได้อย่าง รวดเร็วอย่างไร พรหมแดน ทำให้ทุกภาคส่วนได้หันมาสนใจในเรื่องการเมือง รัฐบาล และนโยบายสาธารณะกันมากขึ้น

สรุปได้ว่า การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้ประชาชนและเครือข่ายภาคประชาสังคม ทุกภาคส่วน เข้ามาเป็นหุ้นส่วนในการร่วมกิจกรรม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินงาน ร่วมรับผลประโยชน์ รวมทั้งร่วมประเมินผลในการ ดำเนินงาน ในการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ รวมทั้ง แนวคิดการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี จะให้ความสำคัญ กับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาคประชาสังคม ภาคประชาชนและภาคเอกชน เพราะจะทำให้ประชาชนได้มี การเรียนรู้ พัฒนากิจการสาธารณะผ่านกิจกรรมร่วมกัน ลักษณะดังกล่าวจะทำให้ภาครัฐกับภาคประชาชน และภาคประชา สังคมเกิดความใกล้ชิดกัน มีการร่วมมือร่วมใจกันในทุกกิจกรรม การดำเนินงานก็จะ เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ในอดีต ภาครัฐมักเป็นผู้กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินงานโดยลำพัง แต่ในปัจจุบัน ภาครัฐต้องเปิดโอกาส ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงานของภาครัฐมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนรู้สึกเป็นเจ้าของและมี ส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ แนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การจัดทำประชาพิจารณ์ การ จัดทำเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน

1.1 การตอบสนองความต้องการของประชาชน (Responsiveness) ภาครัฐต้องมุ่งตอบสนองความต้องการของ ประชาชนอย่างแท้จริง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ แนวทางการตอบสนองความต้องการของประชาชน สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชน การจัดทำระบบติดตามและประเมินผลการให้บริการ ประชาชน

1.2 ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ (Transparency and Accountability) ภาครัฐต้องเปิดเผยข้อมูลและ กระบวนการทำงานให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้ประชาชนมั่นใจว่าภาครัฐทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส แนวทางการส่งเสริมความโปร่งใสและตรวจสอบได้สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การ เปิดเผยข้อมูลงบประมาณ การจัดทำรายงานความโปร่งใสของหน่วยงาน เป็นต้น

1.3 การบูรณาการการทำงาน (Integration) ภาครัฐต้องทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการบูรณาการการทำงานสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การจัดทำแผนพัฒนาร่วมกัน การจัดทำกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เป็นต้น

1.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ภาครัฐต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการให้บริการประชาชน แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน การจัดทำระบบการให้บริการประชาชนทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

1.5 การกระจายอำนาจ (Decentralization) ภาครัฐต้องกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการกระจายอำนาจสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การยกระดับฐานะของท้องถิ่น การจัดทำพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

1.6 การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน (Public-Private Partnership) ภาครัฐต้องร่วมมือกับภาคเอกชนมากขึ้น เพื่อให้บริการสาธารณะที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ แนวทางการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การให้สัมปทาน การจัดหาบริการสาธารณะแบบคู่สัญญา เป็นต้น

1.7 การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Management) ภาครัฐต้องกำหนดเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน และดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แนวทางการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การจัดทำแผนพัฒนาระดับชาติและระดับท้องถิ่น การจัดทำแผนปฏิบัติการ เป็นต้น

สรุปได้ว่า แนวโน้มการจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยมุ่งเน้นไปที่การมีส่วนร่วมของประชาชน ความยั่งยืน และนวัตกรรมมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของภาครัฐในยุคปัจจุบัน ซึ่งภาครัฐต้องปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ การปรับปรุงระบบการประเมินผลการทำงานของหน่วยงานและบุคลากรภาครัฐ แนวคิดแนวมโน้มการจักการภาครัฐแนวใหม่ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทสรุป

แนวคิดภาครัฐยุคใหม่ เกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1970 และ 1980 เป็นผลมาจากความท้าทายต่างๆ ที่ภาครัฐต้องเผชิญ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองรวมถึงความคาดหวังของประชาชนที่สูงขึ้น แนวคิดนี้มุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของภาครัฐ โดยนำเอาหลักการและวิธีการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้กับภาครัฐ แนวคิดนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การกระจายอำนาจ การแข่งขัน การมุ่งเน้นลูกค้า การบริหารงานแบบมีอาชีพ แนวคิดภาครัฐยุคใหม่ ได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้กับภาครัฐในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ส่งผลให้ภาครัฐสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ก็ยังมีความท้าทายอยู่บ้าง เช่น การนำหลักการของภาคเอกชนมาปรับใช้กับภาครัฐอาจไม่เหมาะสมเสมอไป รวมถึงอาจนำไปสู่การลดบทบาทของภาครัฐในการให้บริการสาธารณะ แนวโน้มของการบริหารงานภาครัฐในอนาคต คาดว่ายังคงให้ความสำคัญกับแนวคิดการจัดการภาครัฐยุคใหม่ โดยมีการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทและสถานการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การให้ความสำคัญกับประเด็นด้านความยั่งยืน การมีส่วนร่วมของประชาชน และการพัฒนาความสามารถของบุคลากรภาครัฐ

เอกสารอ้างอิง

- ชาญชัย ชูเกียรติ. (2561). *การบริหารภาครัฐแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิภา รัตนวรรณ. (2563). *แนวมโน้มการจัดการภาครัฐแนวใหม่*. วารสารการเมืองการปกครอง, 2(1), 1-18.
- เกษมสันต์ วีระกุล. (2564). *การบริหารภาครัฐแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพโรจน์ นพฤทธิ์. (2563). *การบริหารภาครัฐแนวใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย.
- สมชาย ปรีชาศิลป์กุล. (2559). *การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ แนวคิด หลักการ และแนวทางปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2560). *รัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักพัฒนาระบบบริหาร. (2562). *การประชุมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมหน่วยงานในสังกัดกรมอนามัยเสนอผลงานสมัครขอรับรางวัลเลิศรัฐ*. กรุงเทพมหานคร: กรมอนามัย.

สำนักพัฒนาระบบบริหาร. (2564). *เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์, และชัชเฉลิม สุทธิพงษ์ประชา. (2559). *พัฒนาการการบริหารภาครัฐไทย: จากอดีตสู่ออนาคต- Development of Public Sector Management in Thailand Past to the Future*. ขอนแก่น: วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.